

ARTS ESCÈNIQUES

Daniel Martínez

PRESIDENT DE FOCUS, EXPRESIDENT D'ADETCA

Esperança "M'han donat indicacions que es farà la rebaixa de l'IVA aviat" **Vocació** "Tots aspirem a fer 'la gran obra' i no la que hagi recaptat més diners" **Col·laboració** "Tenim un mercat domesticat"

"La cultura no pot ser l'últim pressupost d'un país"

LAURA SERRA
BARCELONA

Daniel Martínez es retira de la patronal del teatre Adetca (Associació d'Empreses de Teatre de Catalunya) després de 22 anys, 17 dels quals com a president. Considera que el més important del seu llegat és el consens i la cohesió del sector. Seguirà capitanejant Focus, la productora teatral més gran de l'Estat, però té al cap un relleu a mitjà termini. Assegura que seguirà vinculat a l'empresa que va cofundar i al teatre mentre les forces l'hi permetin.

Per què deixa Adetca?

És l'hora de saba nova, jove, preparada. Faig un pas enrere voluntàriament i amb alegria. Hi ha un esgotament, la sospita que fas de tap i quan tens la sensació que pots actuar com si allò fos teu, has de retirar-te. La sensació patrimonial és negativa i poc democràtica. Ha arribat l'hora de no fer cap nosa.

El substitueix Xavier Marcé, el vicepresident de Focus. Això diu molt de l'empresa: és la més important o la que té més poder? O totes dues coses?

Van votar-lo. Normalment ja passa en tots els gremis perquè l'empresa més important és la que té més capacitat de lideratge i fàcil interlocució amb les administracions.

Fa dues dècades des que es va fundar Adetca. Quins són els tres canvis essencials que ha viscut el sector?

Que ara és un sector organitzat; de la lluita individual s'ha passat a la visió global, i s'ha viscut un creixement ininterromput que només ha estrocat l'augment de l'IVA. Venim de 713.000 espectadors el 1993 i hem passat als prop dels 3 milions d'espectadors el 2012. A més, la consideració del teatre ha passat a ocupar un lloc preferent en el lleure del ciutadà. És una de les coses que van bé i de les que se sent orgullós. Ara bé, el creixement ha quedat tocat, en un 64% per culpa de l'IVA i la resta per culpa de la caiguda del consum, però es recuperarà.

Sempre que es rebaixi l'IVA. ¿Té esperances que passi aviat?

Sí, m'han donat indicacions que es farà aviat. Però no està fet. Aquesta temporada ja hem frenat la caiguda del sector. Fins i tot hi ha un lleu repunt del 4%. Però fins que l'IVA no canviï, és un greu atac a la línia de flotació de les empreses del sector cultural. Esgotaran les reserves i es quedaran sense pulmó per poder encarar la recuperació.

L'he vist emocionar-se explicant com pateixen les companyies i empreses per aquest motiu.

Ha sigut una autèntica punyalada, sense justificació i amb unes motivacions que no m'atreveixo ni a pensar perquè participo en les negociacions. Costa de creure que es fes, tal com es va fer i que no s'hagi rectificat. Està fora de lloc. Fins i tot el president de França ha dit que és un error! No recordo, i sóc un gran lector de política i història, que mai un president d'un país hagi cridat l'atenció a un altre país per un fet tan concret.

L'aterratge de les productores en el sector, que fins llavors havia sigut gestionat bàsicament per l'administració, es va veure com una ingerència.

Sens dubte. L'acció pública va salvar l'activitat teatral entesa com un bé públic, no com un camp d'entreteniment, juntament amb unes companyies històriques, que també tenien vocació de servei públic. I les productores es van veure com una ingerència en aquest escenari que tenien apamat. Des de Focus ens va costar que es comprengués. Van anar desapareixent les reticències amb el progrés del sector. La praxi es va carregar el tòpic i va demostrar la possibilitat de convivència.

A vegades ha passat al revés: els privats han criticat que el teatre públic fes obres massa comercials. Jo sempre he pensat que no creixeríem per atacar el teatre públic. El teatre privat ha de ser model d'optimització i el públic ha de ser model d'excel·lència artística.

Esmentava la vocació de servei. Aquesta és una de les grans virtutis i diferències del teatre que es fa a Catalunya: empreses i companyies

Daniel Martínez a la seu de Focus divendres passat. Deixa la presidència d'Adetca i per tant també l'associació estatal Faeteda, però seguirà al capdavant de Focus. XAVIER BERTRAL

IVA "Està fora de lloc; fins i tot el president de França ha dit que és un error!"

Potència "El sector teatral té una capacitat, un talent i una voluntat imparables"

surten del propi sector i entenen el teatre de manera vocacional. Fer negoci és imprescindible però alhora es pot fer pensar la gent, fer millors ciutadans. Tots aspirem a crear *la gran obra teatral* i no la que hagi recaptat més diners. Tenim un mercat domesticat, educat, i això ha creat un sistema teatral consensuat. Això és nou, únic i el meu principal orgull d'aquests anys.

El teatre privat també obté ajuts públics.

La nostra activitat té incidència en la formació cívica del ciutadà i una clara transcendència en el sector econòmic. Això justifica i exigeix l'aportació de recursos públics, en la mesura que correspongui, per promoure el creixement del sector. Per això defenso que no es poden retallar més recursos per l'activitat teatral –no parlo d'estructures.

¿Barcelona i Madrid són dues capitals teatrals que viuen d'esquena? Radicalment fals. La sensació la va propiciar que els grans diaris estals fessin un quadern separat per a Catalunya i Madrid. La distància va ser informativa. Amb els nous mitjans, això ha canviat, i la relació empresarial i creativa s'ha consolidat. És que el comportament del pú-

blic és el mateix! Un èxit a Madrid és un èxit a Barcelona, i al revés. El que ens diferencia és l'escola artística perquè Catalunya va prendre un camí al marge de les grans figures estatals i va potenciar el valor de companyia. Allà s'hi anava a veure la gran estrella i aquí una obra d'un gran grup. Això ens ha afavorit i ens ha donat un gran prestigi a l'Estat. Ara és fàcil que vinguin les estrelles.

¿Ens podem emmirallar amb altres capitals? Buenos Aires, Nova York, París, Londres...

Són una altra dimensió. De la nostra mida, no hem d'enviar cap ciutat del món... excepte Viena, que és inabastable, amb set teatres d'òpera oberts cada dia.

Què cal fer per créixer més?

Recuperar l'IVA i recuperar els recursos públics, no per reforçar només les empreses i teatres sinó també les xarxes territorials. Tot això presidit per una raó que mouria el món teatral, escènic i cultural: que la cultura ocupés el lloc que li correspon en l'acció de govern. La cultura ha de ser central, no l'últim pressupost d'un país o un estat. Si fos així, el sector té una capacitat, un talent i una voluntat que el farien imparables. —

arasí / arano

Sí

Daniel Martínez

Aquest empresari teatral fa un pas enrere i deixa la presidència de la patronal del sector. Tot i la crisi i l'IVA del 21%, manté l'optimisme i la passió per la cultura.

No

Vladimir Putin

Després d'annexionar-se Crimea sense miraments, la perillosa partida d'Ucraïna se li comença a escapar de les mans. El president rus està jugant amb foc.

